

SP7MP_MTP2

Závěrečný úkol č. 6

Tereza Pakostová

1)

Výzkumné téma: Prevence poruch řeči u dětí do 6 let

Výzkumný problém: Preventivní působení pediatrů na rozvoj řeči u dětí do 6 let a informovanost rodičů dětí o poruchách řeči a možnostech jejich prevence

Výzkumná otázka: Jak preventivně působí pediatři na rozvoj řeči u dětí do 6 let?

Relevantnost a cíle výzkumu: Výzkum je zaměřen na informovanost rodičů o možnostech prevence poruch řeči u dětí do 6 let. Na to, jak a zda-li dostatečným způsobem ošetřující pediatři – jako osoby, které přicházejí do styku s dítětem a rodiči - preventivně působí v oblasti poruch řeči na dítě i rodiče, a to především z pohledu rodičů.

2)

Hlavní výzkumná otázka: Jak preventivně působí pediatři na rozvoj řeči u dětí do 6 let?

Vedlejší výzkumné otázky: Informují pediatři rodiče dětí o správném vývoji řeči? Jaké prostředky prevence poruch řeči pediatři využívají?

3)

Výzkumná strategie: kvantitativní

Zdůvodnění: Tato strategie výzkumu je podle mého názoru vhodná k mému záměru prozkoumat větší počet respondentů. Vycházím také z již předem daných teoretických předpokladů a potřeby vyvrácení či potvrzení mých hypotéz.

4)

Teoretická hypotéza:

H₁: Preventivní působení pediatra a rodičů příznivě ovlivňuje vývoj dětské řeči.

Pracovní hypotéza:

H₁: Většinu poruch řeči u dítěte odhalí spíše rodiče nežli ošetřující lékař.

H₂: Většina rodičů čerpá informace o prevenci poruch řeči a možnosti stimulace řeči častěji z internetu a literatury nežli přímo od vyšetřujícího lékaře.

H₃: Čím zřetelnější je porucha řeči u dítěte, tím větší je pravděpodobnost, že poruchu odhalí sám rodič (osoba, v jejíž péči dítě je) než pediatr.

5)

Konceptualizace: Prevence řeči znamená v logopedii propagování správné péče o řeč dítěte všeobecně. Pediatr a rodiče dítěte jsou jedni z hlavních činitelů ve správném vývoji řeči dítěte.

Operacionalizace:

Indikátor č. 1: Správný mluvní vzor

Indikátor č. 2: Nedostatek podnětů ve vývoji řeči dítěte

Indikátor č. 3: Zájem rodičů o možnosti prevence řeči u dítěte

Indikátor č. 4: Spolupráce pediatra a rodičů

6)

Technika (metoda) sběru dat: standardizovaná, dotazník

Výzkumná populace a vzorek: rodiče žijící na území Brna; vzorek náhodným výběrem, asi 300 respondentů ze zkoumané populace

7)

Úryvek z dotazníku:

1. Zajímáte se o možnosti předcházení poruchám řeči?

Ano

Ne

2. Zajímáte se aktivně sám/a o možnosti stimulace řeči u Vašeho dítěte?

Ano

Ne

3. Pokud ano, kde jste získával/a informace? Pokud ne, přejděte prosím na otázku číslo 5.

Literatura

Internet

Lékař:(doplňte prosím specializaci)

Pedagog v(doplňte prosím školské zařízení)

Známi

Jiné:

4. Který ze zdrojů pro Vás byl nejvíce informativní? (Očíslujte prosím možnosti číslicemi 1 až 5, 1=nejvíce informativní, 5=nejméně informativní; uvedete-li možnost „jiné“, využijte prosím škálu 1 až 6)

- ... Literatura
- ... Internet
- ... Lékař:(specializace)
- ... Pedagog v(školské zařízení)
- ... Známi
- ... Jiné:

5. Máte dítě s logopedickým nálezem (poruchou řeči)?

- Ano
- Ne (přeskočte na otázku č. 7)

6. Kdo poruchu řeči u Vašeho dítěte odhalil?

- Vy sám/a
- Vyšetřující lékař
- Pedagog v(školské zařízení)
- Jiné

7. Informoval Vás pediatr *sám od sebe* o možnostech prevence poruch?

- Ano
- Ne
- Jiné:

8. Podal Vám pediatr *sám od sebe* informace o správném vývoji řeči dítěte?

- Ano
- Ne
- Jiné:

9. Dokázal Vám pediatr odpovědět na Vaše dotazy týkající se problematiky vývoje dětské řeči a poruch řeči, pokud jste se ptali?

- Rozhodně ano
- Spíše ano
- Spíše ne
- Rozhodně ne
- Neptal/a jsem se

10. Dokázal pediatr pomoci Vašemu dítěti či Vás odkázat k dalšímu specialistovi (pokud se u Vašeho dítěte vyskytla porucha nebo podezření na poruchu řeči)?

- Rozhodně ano
- Spíše ano
- Spíše ne
- Rozhodně ne
- Nemám dítě s podezřením na poruchu řeči ani poruchou řeči

11. Pokud ne, kam jste se obrátil/a?

- Jiný lékař:
- Literatura, internet
- Pedagog
- Logoped
- Známi
- Jiné:

8)

Možné praktické a etické problémy při výzkumu

Technika sběru dat, kterou jsem zvolila, může být problematická ve věrohodnosti, zda na otázky skutečně odpovídal příslušný respondent a zda pravdivě, to by mohlo být zneužito, vzhledem k mému záměru ponechat dotazníky v čekárnách u pediatrů. Z etického hlediska, by mohlo být pro respondenty nepříjemné dotazování se na „poruchu“ u jejich dítěte, dále čas, který jim vyplňování dotazníku zabere (to však může naopak zkrátit dobu čekání u lékaře).

9)

Seznam relevantní literatury

KLENKOVÁ, J. *Logopedie*. 1. vyd. Praha: Grada, 2006. ISBN 80-247-1110-9.

KLENKOVÁ, J. *Možnosti stimulace preverbálních a verbálních schopností vývojově postižených dětí*. Brno: Paido, 2000. ISBN 80-85931-91-5.

KREJČÍKOVÁ J., KAPROVÁ Z. *Náměty pro logopedickou prevenci: hry se slovíčky pro kluky a pro holčičky*. 1. vyd. Praha: Fortuna, 2000. ISBN 80-7168-691-3.

KUTÁLKOVÁ, D. *Průvodce vývojem dětské řeči*. 5. vyd. Praha: Galén, 2009. ISBN 978-80-7262-598-7.

LECHTA, V. *Diagnostika narušené komunikační schopnosti*. 1. vyd. Praha: Portál, 2003. ISBN 80-7178-801-5.

LECHTA, V. a kol. *Logopedické repetitorium*. Bratislava: SPN, 1990. ISBN 80-08-00447-9.

LECHTA, V. *Terapie narušené komunikační schopnosti*. 1. vyd. Praha: Portál, 2005. ISBN 80-7178-961-5.

NOVOSAD, L. *Poradenství pro osoby se zdravotním a sociálním znevýhodněním: základy a předpoklady dobré poradenské praxe*. Praha: Portál, 2009. ISBN 978-80-7367509-7.

PAVLOVÁ – ZAHÁLKOVÁ, A. a kol. *Prevence poruch řeči*. 1. vyd. Praha: SPN, 1976.

PEUTELSCHMIEDOVÁ, A. a kol. *Logopedické poradenství*. 1. vyd. Praha: Grada, 2001. ISBN 978-80-247-2666-3.

SOVÁK, M. *Logopedie předškolního věku*. 1. vyd. Praha: SPN, 1984.

VYŠTEJN, J. *Vady výslovnosti*. 1. vyd. Praha: SPN, 1991. ISBN 80-04-24504-8.